

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7930/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против противника предлагача АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Милошевић, адвокат из ..., ради одређивање новчане накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5758/19 од 26.12.2024. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5758/19 од 26.12.2024. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 60/11 од 01.02.2019. године, одбачена је као неблагоприятна ревизија противника предлагача изјављена у овој правној ствари (против решења Вишег суда у Београду Гж 10005/13 од 30.10.2013. године).

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5758/19 од 26.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено наведено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противници предлагача су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијано другостепено решење на основу члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95...14/22, у даљем тексту: ЗВП) и утврдио да је ревизија противника предлагача дозвољена према одредби члана 420. став 4. ЗПП у вези са чланом 27. став 2. ЗВП, али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета, решењем Првог основног суда у Београду Р1 60/11 од 11.06.2013. године, одређена је накнада у износу од 4.841.351,68 динара за изузимање из поседа земљишта на катастарској парцели бр. 20252/5 (стари премер 252/5) у површини од 42 м² и катастарској парцели бр. 20252/6 (стари премер 252/6) у површини од 2 м², које су власништво предлагача, у циљу образовања грађевинске парцеле 17-5 КО ..., изузето у корист противника предлагача, те су обавезани противници предлагача да ову накнаду исплате предлагачу са законском затезном каматом од 11.06.2013. године од исплате, док је одбије предлог у делу за исплату тражене затезне камате за период од 27.12.2012. године до 10.06. 2013. године и обавезани су противници предлагача да предагачу накнаде трошкове поступка од 249.750,00 динара. Решењем Вишег суда у Београду Гж 10005/13 од 30.10.2013. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење. Против правноснажног другостепеног решења, противници предлагача су изјавили ревизију тек 05.03.2018. године, иако је према повратници од 03.12.2013. године, која је здружена списима предмета, ово решење достављено њиховом пуномоћнику 28.11.2013. године. Због тога је Први основи суд у Београду решењем Р1 60/11 од 12.03.2018. године одбацио ову ревизију као неблаговремену. Решењем Вишег суд у Београду Гж 10514/2018 од 01.06.2018. године укинута је наведено првостепено решење и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак, са налогом да овај суд спроведе извиђајне радње на околност када је пуномоћнику противника предлагача достављено решење Вишег суда у Београду Гж 10005/13 од 30.10.2013. године, јер се у списима предмета, поред повратници од 03.12.2013. године према којој је ово решење достављено 28.11.2013. године, налази још једна повратница о достави истог решења пуномоћнику противника предлагача 31.01.2018. године. Поступајући по налогу другостепеног суда, првостепени суд је утврдио да у списима не постоји наредба поступајућег судије да се пуномоћнику противника предлагача понови достављање решења Вишег суда у Београду Гж 10005/13 од 30.10.2013. године, већ само констатација од 25.01.2018. године да је експедовано једно Гж решење и списима је здружена повратница којом је потврђено да је пуномоћник противника предлагача примио решење Гж 10005/13 од 30.10.2013. године. Првостепени суд је 09.11.2018. године наложио пуномоћнику противника предлагача да предложи извођење радњи као из налога решења Вишег суда у Београду Гж 10514/2018 од 01.06.2018. године и утврдио да пуномоћник није доказао да је достава према повратници од 03.12.2013. године неуредна, нити је предложио извођење доказа на ту околност. Такође, првостепени суд је утврдио да је законски заступник предлагача поднео предлог за извршење на основу правноснажног и извршног решења Првог основног суда у Београду Р1 60/11 од 11.06.2013. године и да је донето решење о извршењу истог суда И 21837/14 од 06.03.2015. године, те да су противници предлагача већи део обавезе измирили добровољно, што говори у прилог чињеници да су упознати и са одлуком Вишег суда у Београду Гж 10005/13 од 30.10.2013. године. Како је на повратници која је враћена суду 03.12.2013. године јасно хемијском оловком исписан словима датум пријема (28.11.2013. године) и потпис примаоца на месту означеном за то, првостепени суд је оценио да је достава правноснажног другостепеног решења према предметној повратници уредна, из кога разлога је решењем Р1 60/11 од 01.02.2019. године поново одбацио ревизију противника предлгача као неблаговремену, што је потврђено побијаним решењем Вишег суда у Београду Гж 5758/19 од 26.12.2024. године.

Према одредби члана 148. став 1. ЗПП, потврду о извршеном достављању (доставници) потписују прималац и достављач, пуним именом и презименом уз означавање својства примаоца. Прималац ће на доставници словима сам да напише датум пријема. Према одредби става 4. истог члана, ако је по одредбама овог закона писмено предато другом лицу, а не ономе коме је писмено требало да се достави, достављач ће на доставници да назначи однос та два лица.

Према одредби члана 403. став 1. ЗПП, против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року до 30 дана од дана достављања пресуде. Према одредби члана 410. став 1. ЗПП, неблагоприятну, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће решењем првостепени суд, без одржавања рочишта.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови поступили када су у складу са својим законским овлашћењима одбацили изјављену ревизију противника предлагача као неблагоприятну. Ово из разлога што је првостепени суд у поновном поступку поступио по налозима другостепеног суда из укидајућег решења и проверио уредност доставе решења Вишег суда у Београду Гж 1005/13 од 30.10.2013. године пуномоћнику противника предлагача према повратници од 03.12.2013. године. Наиме, иако није наведено пуно име и презиме уз означавање својства примаоца, потпис на овај повратници је индентичан потписима пуномоћника противника предлагача на ранијим повратницама у списима предмета, па и потпису на повратници према којој је другостепено решење Гж 1005/13 од 30.10.2013. године примио 31.01.2018. године. Како је на повратници која је враћена суду 03.12.2013. године, а која представља потврду о извршеном достављању, јасно хемијском оловком исписан датум пријема словима у складу са чланом 148. став 1. ЗПП, као и потпис примаоца на месту означеном за то, првостепени суд је оценио да је достава правноснажног другостепеног решења према предметној повратници уредно извршена, а пуномоћник противника предлагача као прималац није доказао супротно да је достава била неуредна, односно да то није његов потпис. При томе, достављач на доставници није констатовао уручење писмена неком другом лицу уместо примаоцу. Такође, како је по правноснажном и извршном решењу првостепеног суда Р1 60/11 од 11.06.2013. године покренут поступак извршења, у коме су противници предлагача као извршни дужници добровољно извршили део обавезе са чиме је упознат и њихов пуномоћник, не стоје наводи пуномоћника да није примио другостепено решење јер би се у ситуацији да није упознат са доношењем другостепеног решења његовим достављањем противио извршењу са наводима да решење по којем се спроводи извршење још није постало правноснажно и извршно, што није приговарано у извршном поступку.

Како није доказано да је повратницу од 03.12.2013. године потписало неко друго лице, а не пуномоћник противника предлагача као означени прималац, Врховни суд прихвата закључак нижестепених судова да је достава правноснажног другостепеног решења Гж 10005/13 од 30.10.2013. године уредно извршена пуномоћнику противника предлагача 28.11.2013. године према повратници враћеној суду 03.12.2013. године. Стога ревиденти неосновано инсистирају у ревизији на томе да је њиховом пуномоћнику поново достављено предметно другостепено решење 31.01.2018. године, будући да је релевантан датум првог достављања, у ситуацији када је утврђено да је уредно и у складу са законом.

Како је ревизија против правноснажног другостепеног решења Гж 10005/13 од 30.10.2013. године изјављена тек 05.03.2018. године, иста је неблаговремена јер је изјављена по истеку законског рока из члана 403. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић